

POSTANOWIENIE

Dnia 4 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **P. T.**

skazanego z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

w dniu 4 stycznia 2017 r.

kasacji wniesionych przez obrońców skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 14 kwietnia 2016 r., sygn. akt II Ka [...],

zmieniającego w części wyrok Sądu Rejonowego w S.

z dnia 15 września 2015 r., sygn. akt VII K [...]

p o s t a n o w i ł

1. oddalić obie kasacje jako oczywiście bezzasadne w zakresie, w jakim dotyczą skazania P. T. za czyn z art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 666 z późn. zm.) w zw. z art. 12 k.k.;

2. na podstawie art. 531 § 1 w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w pozostałym zakresie kasacje pozostawić bez rozpoznania;

3. zasądzić od skazanego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe postępowania kasacyjnego

UZASADNIENIE

Postanowienie oddalające kasacje jako oczywiście bezzasadne wydane na posiedzeniu bez udziału stron nie wymaga, do czasu ewentualnego złożenia

przez stronę stosownego wniosku, sporządzenia pisemnego uzasadnienia. Częściowe pozostawienie kasacji bez rozpoznania nakazuje jednak sporządzić uzasadnienie tego rozstrzygnięcia. Należy zatem zauważyć, że w niniejszej sprawie P. T. został skazany za czyny z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz z art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 666 z późn. zm.) w zw. z art. 12 k.k. Wykonanie wymierzonej skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności zostało warunkowo zawieszone, co odnosi się też do kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa. Z treści kasacji wniesionych przez obrońców P. T. wynika, że kwestionują oni wyrok Sądu Okręgowego w S. w zakresie, w jakim utrzymał w mocy skazanie za oba przestępstwa. W takim wypadku powinni zarzucić, iż uchybienie wymienione w art. 439 k.p.k. zaistniało w odniesieniu do skazania za każde z tych przestępstw (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.). Tymczasem zarzut zaistnienia uchybienia z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. (brak wniosku o ściganie pochodzącego od osoby uprawnionej, przedawnienie karalności) został podniesiony jedynie w odniesieniu do skazania P. T. za czyn z art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych w zw. z art. 12 k.k. W tym stanie rzeczy obie kasacje, jako niedopuszczalne z mocy ustawy (w razie wniesienia przez stronę) należało pozostawić bez rozpoznania w zakresie, w jakim dotyczą skazania za czyn z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w pkt 2. postanowienia.